A°. 1841. | N°. 87.

VRIJDAG, DEN 29sten OCTOBER.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 25 October 1841.

(39328) JACOB A. SCOFT HAYWARD, heeft aanteekening van zijn voorgenomen vertrek uit deze Colonie gedaan.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. de VEER.

Mengelingen.

EENE LEEUWENJAGT.

Eene horde woeste Bedouinen, van twaalf of dertien weerbare mannen, met hunne vrouwen en kinderen, had zich in de nabijheid van een digt boschje gelegerd. Aan het door de zon gebruind gelaat en de sterk geteekende gelaatstrekken, kon men reeds gewaar worden, dat allen hun beroep van den oorlog maakten, zoo ook niet de heerlijk getuigde paarden, met de menigte wapenen van allerlei aard, die vermoorden geregtvaardigd hadde.

Eenige mannen hadden zich rondom een vuur nedergezet, hetwelk tot onderscheidene doeleinden diende, meest, maar wel het minste om licht en warmte te geven; want de nacht onder Afrika's gloeijenden hemel was noch koud noch donker. Het diende veeleer om de wilde dieren op eenen behoorlijken afstand te houden — eene hierin gebruikelijke voorzorg — terwijl de groote ketel met pilau, of rijst en water, waaruit gewoonlijk de maaltijd der Arabieren bestaat, ten duidelijkste het bewijs opleverde, dat men nog met het bereiden van het avondmaal bezig was.

»Waar toch mijn Engelsche gastvriend blijft?" zeide een oude Bedouïn met een bezorgd gelaat, waarbij hij met angstigen blik en luisterend in den schemerenden nacht rondzag.

Toen hoorde men een' schamperen lach, waarop de oude man eenen der knapen, wiens gelaat eenen onmiskenbaren haat uitdrukte eenen doordringenden blik toewierp, en daarna bedaard zeide:

»En nogtans is de jonge vreemdeling moedig — zijne ziel is vol vuur en zijn arm gehard als staal. — Dat Allah hem behoede!"

Hierop trok een verachtelijke lach de lippen van den jongeling krampachtig samen, terwijl hij eenige [illegible] woorden uitsprak.

»Abdallah!" zeide de oude ernstig, »ik weet gij haat den Europeaan."

»Zeer ligt mogelijk!" antwoordde Abdallah.

»Ik weet zulks, Abdallah! ik weet het."

»Welnu dan — ik haat hem."

»Waarom toch?" [illegible]

Abdallah zweeg.

»Waarom, Abdallah? Wat deed hij u?"

»Wat gaat dit u aan, Alhakim?"

»Hij is mijn gastvriend!

[illegible] die door zijne kleinheid [illegible] narren, het hoofd op hol brengt."

»Heb ik het niet gedacht, de minnenijd kwelt u," sprak Alhakim, [illegible], »dat ik met mijn leven voor het hoofd van den man, die mijn brood en zout [illegible], borg sta."

Op dit oogenblik hoorde men iemand naderen, en spoedig daarop kwam de lang verwachte, [illegible] een jongman, die half naar Europesche wijze gekleed en goed gewapend was. Op den rug droeg hij eene fraaije geplukte weitasch, die hij bij het binnentreden in de groote tent ter aarde wierp.

»Allah zegene u!" riep Alhakim met vreugde, »ik ben zeer over u in angst geweest."

»En waarlijk, mijn gastheer! het is mij niet beter gegaan. Door de ijverige jagt was ik verdwaald geraakt, en bij het invallen van de duisternis had ik mij reeds voorbereid, om den nacht in het open veld te moeten doorbrengen, toen ik door toeval op den regten weg werd gebragt."

»Verhaal ons uw wedervaren," klonk het nu van alle zijden, terwijl allen het hoofd ophieven; want de nieuwsgierigheid is een voorname hoofdtrek in het karakter van den Bedouïn.

»Het is naauwelijks der moeite waard." Op een oogenblik, toen ik besluiteloos stil stond, zonder te weten welken weg ik [illegible] inslaan, verbeeldde ik mij in de nabijheid een [illegible] gesteun te hooren. Spoedig echter verdween mijne vrees; want het geluid [illegible] steeds luider, en kwam, ten laatste [illegible] overeen met het huilen van een klein kind, zoodat ik alles ter zijde stellende, mij door de lage struiken den weg baande, en voorzigtig de plaats, van waar het gejammer kwam, naderde. Toen ik echter op eene lichte plaats gekomen was, zag ik mij plotseling in de nabijheid van een dier, hetwelk [illegible] [illegible]. Ik naderde [illegible] [illegible], en voelde ook gelijktijdig mij een' pijnlijken beet in de linkerhand. [illegible], maar ook oogenblikkelijk lag het dier, door eenen kogel getroffen, dood voor mijne voeten. Dadelijk pakte ik het schepsel in de weitasch, en ontwaarde duidelijk bij het bukken de indrukken van paardenhoeven, die ik volgde, en welke mij hier bij u bragten..."

»Hier is het ondankbare beest," ging hij voort, terwijl hij een dier van het kattengeslacht, maar zoo groot als een kleine hond voor de toehoorders op den grond wierp.

»En kent gij het dier?" vroeg Abdallah toen hij hetzelve gezien had.

Sir Richard beschouwde hetzelve. — »Eene soort van wilde kat denk ik."

»Geraden," zeide de oprste, »gij moogt Allah danken, dat gij er zoo goed zijt afgekomen. Hij bewaart de blinden. Gij hebt eene leeuwin van haar jong beroofd."

»Eene leeuwin!" sprak Richard ten hoogste verwonderd.

»Het is zoo, mijn gastvriend?" hernam de oude, het hoofd schuddende, »en waarlijk moogt gij Allah loven. Eene leeuwin, die men haar jong ontsteelt, is onverzoenlijk, haar bloeddorst kent geene palen, en wee den ongelukkige, die binnen haar bereik komt."

»Gij hebt eene heldendaad verrigt," sprak Abdallah met verachting, »die gij niet bestaan zoudt hebben, indien gij het gevaar had gekend."

»En wie zegt u dat?" antwoordde trotsch de jonge Engelschman.

»Staak thans het twisten" sprak de oude »wij hebben reden om op onze hoede te zijn. Hoort gij het gebrul niet? Allah straffe mij zoo het niet de leeuwin is, die haar jong zoekt. Spoedig waren allen in de weer, en de gewoonte aan dergelijke omstandigheden deed hen, zonder bevel daartoe te ontvangen, rondom de legerplaats kleine vuren aanleggen.

»Het brullen wordt luider en nadert," zeide Sir Richard tegen Alhakim, die hem niet verlaten had.

»Het is zoo. De leeuwin [illegible] door haar gehuil een leeuw hebben geroepen, en zeker zijn zij [illegible] op [illegible]. Werkelijk zijn zij al nabij; [illegible] onze paarden met de koppen bij elkander gaan staan, en zich tot den strijd gereed maken. — [illegible] [illegible] ons [illegible], en zoo lang als de vuren branden, hebben wij geen' overval te vreezen; maar des [illegible], mijn jonge vriend, zult gij genoeg gelegenheid hebben uwen moed te toonen."

Ofschoon men wist, dat de vuren de getergde dieren wel zouden afhouden, zoo had men toch uit voorzorg wachten uitgezet. De overigen begaven zich daarna wederom in de tent ter ruste. »De strijd met een zoo edel dier moet waarlijk een verheven schouwspel opleveren," zeide de jonge Brit.

»Zeker is de leeuw een edel dier!" Geen ander dier [illegible] het bewustzijn van kracht en de alles overheerschende magt zoo in de oogen, en voornamelijk gebieden de houding en manen een onbegrensd ontzag voor dit [illegible] schepsel."

»En toch ontwijkt de leeuw even laf als hezreesd, den onverschrokken blik van den krachtigen man," hernam Richard.

»Zoo, denkt gij dat? Nu, ik sta het toe, en kan u zelfs hiervan een bewijs geven. In mijne jeugd — sedert zijn er vele jaren verloopen — begaf ik mij eens naar eene in gindsch bosch gelegene bron om water te halen. Op het oogenblik, toen ik door de struiken drong, sprong een verbazend groote leeuw op; zoo digt, mij bij den dinkeram. Zeker was ik geschokt, maar hoezeer ongewapend, toch bezat ik genoeg om mij te bewegen, daar anders een vreeselijke dood het gevolg daarvan geweest zoude zijn. Met onverschrokken gelaat zag ik het ondier in de oogen, en dezen blik kon de leeuw niet verdragen. Zonder sterk te bijten, hield hij de arm slechts zacht met tanden en pooten vast, zoodat ik de gelegenheid had om het [illegible] mijnen [illegible] toe te wenden, dat hij het gunstige oogenblik zou waarnemen om het schepsel neder te schieten. Deze lafhartige nam echter de vlugt, en liet mij aan mijn lot over. Lang was de leeuw niet in staat om mij aan te zien, liet eindelijk los, en kroop eerst langzaam achteruit, tot dat hij eindelijk genoeg verwijderd zijnde, met verbazende sprongen de vlugt nam. Dit voorval levert dus een bewijs op voor uw gezegde; maar ziet de leeuw bij eenen mensch het geringste teeken van vrees bespeurt, dan acht hij hem geene verschooning meer waard te zijn.

Thans verhaalden eenige Bedouïnen nog andere gevallen, [illegible] veel wonderlijker waren, en waarbij de Engelschman zich niet onthouden kon ongeloovig het hoofd te schudden en te schertsen.

»O scherts toch niet, seide Alhakim," geloof maar stellig, dat zoo men eenmaal in de mogt van den leeuw is, dat men dan door een manne[illegible] daardoor [illegible] van geest meer uitrigt, dan door geweld. Maar de dag begint te schemeren, onze vuren worden thans onnut, en dus moeten wij op onze moed en onze bekwaamheid vertrouwen."

Spoedig waren al de Bedouïnen goed gewapend te paard, en daar het gebrul flaauwer en flaauwer geworden was, zoo gaf dit sir Richard aan[illegible] het [illegible] leeuw [illegible] zich [illegible] verwijder[illegible] hebben.

[illegible] het niet," [illegible] de [illegible]. [illegible] vertoornde leeuw is onverzoenbaar, en voornamelijk is dit het geval met eene leeuwin, die men haar jong geroofd heeft. Geloof mij, wij hebben nog een harden strijd door te staan. Welligt zijt gij van gedachten, dat het verstandiger zou zijn om dit oord te verlaten; maar de razende dieren zouden ons dan vervolgen, [illegible] ons wij ook honderd mijlen verder ons leger opsloegen [illegible] zijn wij niet in zekerheid, voor dat wij de dieren gedood hebben, en daarom is het beter dezelve aan te grijpen, want mogelijk gelukt het ons het paar te overrompelen." Uit de omstandigheden te oordeelen, hielden de leeuwen zich op [illegible] [illegible]

[illegible]

»Spoedig [illegible] de [illegible] geladen," was het bevel van Alhakim. Oogenblikkelijk knalden tien schoten; maar sir Richard zag met verwondering den bevelhebber [illegible]

»Schiet, schiet slechts; want het is hoogst [illegible] de geweren te [illegible] [illegible]

[illegible] toen ook reeds een Bedouïn [illegible]

[illegible]

(Vervolg en Slot hierna.)

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den [illegible] dezer, de Nd. Am. Brik Adrian, Kapt. T. J. Foster, naar Glouchester; lading: 33 [illegible] Melassie.

Den [illegible] de Nd. Am. Brik Spartan, Kapt. G. W. Pousland, naar Boston; lading: 3[illegible] vaten Melassie, [illegible]

Advertentiën.

[illegible] Bekendmaking [illegible] G bij de [illegible] op Zondag [illegible] November [illegible] morgens [illegible] boven het [illegible]

Param[illegible], den [illegible] October 1841.

(39347) Van de Plantaadjen *Nieuwzorg* en *Meerzorg* [illegible] de [illegible] ing om [illegible] te koop [illegible] de navolgende *PRODUCTEN*; als:

Van eerstgemelde Plantaadje *Zestien* Vaten SUIKER; — en

Van laatstgemelde Plantaadje *Twee* Balen SCHOONE KATOEN.

De geschreven [illegible] zullen worden aangenomen [illegible] het Geregtshof [illegible] November [illegible] wanneer [illegible] of den 1 [illegible] tot de [illegible] worden aangenomen.

De Suiker zal voor rekening en risico van den Kooper of de Koopers van Plantaadje moeten worden afgehaald, wordende echter ter kennisse van Heeren Inschrijvers gebragt, dat er bij den eersondergeteekende eene gelegenheid bestaat om deze *zestien* vaten Suiker, *dadelijk na de toewijzing* voor *halve pontevracht* stadwaarts te krijgen.

De Katoen zal voor risico van den Kooper of de Koopers door ons in 's Lands Waag worden geleverd.

Paramaribo, den 29 October 1841.

Ei. [illegible] E. Ir.
D. TOLLENAAR Jr.
Schwesters.

(39068) Het *HUIS* en *ERVE*, gelegen aan de *Gravenstraat*, Lt. A. No. 40, op Woensdag den 20sten dezer, in Veiling [illegible] is alsnog UIT DE HAND TE KOOP. Te bevragen bij den ondergeteekende.

Paramaribo, den 29 October 1841.

A. ROELOFSZ [illegible]

(38608) De bij vorige Couranten geannonceerde verkoop van het *HUIS* en *ERF* aan de *Oranjetuin* [illegible] No. 112 (Nieuwe Wijk) [illegible] toebehoorende aan den Boedel [illegible] de Wed. H. DE BERENGER [illegible] hebben, op *HEDEN* [illegible] morgens ten negen uren, door en ten huize van den Vendumeester M. A. REIJSER [illegible] veil-condition en bewijsen van eigendom ter visie liggen.

Paramaribo, den 29 October 1841.

H. G. ROUX Jr.

(39387) De ondergeteekende verwittigt al de genen die hun verschuldigde tot ultimo December 1840 (zoo wel aan de Firma J. C. TELTING JGZ. & Co., als aan hem privé) niet hebben aangezuiverd, voor [illegible] dezer maand, dat hunne pretentien ter *dagvaarding* zullen worden overgegeven.

Paramaribo, den 22 October 1841.

J. C. TELTING JGZ.

(39363) De Vendumeester M. A. REIJSER zal *HEDEN*, om 9 uren, verkoopen PROVISIEN en STUKGOEDEREN, WANE- en KOPIE-PLANKEN, [illegible] Grond[illegible] *Hanover*, [illegible] en *Bergen Dal*, GROEZOUT, [illegible] IJZEREN SCHOPPEN [illegible]

12 vaatjes Amerikaansche SPIJKERS, voor [illegible] indien het mogte aangaan. 721 voeten BRUINHARD HOUT. — Voorts: Een PAARD, CALECHE, CHAIS en TUIGEN.

(39333) Ontvangen per de Schepen *van Speijk*, Kapt. VISSER en *de Koning Willem*, Kapt. [illegible] bekomen bij J. C. TELTING JGZ. & Co.:

Oxhoofden beste BORDEAUX WIJN, dito MARIAN AINÉ ST. JULIEN, fleschen-Kurken, *extra HAVANAH* SIGAREN, als: *Venus*, *Woodville*, *Connones*, *Rencurel* en *Manilla dito*, fijne Hemden-, Huismans- en Osnabrugs Linnen, Russisch [illegible] Duffels, Zeildoek, [illegible] en rood Serge, Vriesch bont, Haarlemmer Boekjes, Streep, wit-, geel- en gebloemd Piqué voor Vesten, zijden Zakdoek, dito Handschoenen, rood katoen, Meubel Bont, rood en blaauw Meubel Chits, Salempoeris, Mans, Vrouwen- en Kinderen Kousen, garen Sokken, Mans vilten en zijden HOEDEN (*laatste model*), wit- [illegible] Bergères en Mutsen, Kersenhouten Stoelen en Fauteuils met matten zitting.

Een Assortiment *VERFWAREN*; als: [illegible] Loodwit, Vriesch-, Spaansch-, Parijsch- en Keizersgroen, Berlijnsch Blaauw, Pop[illegible] en Engelsch Bruin, paarse- en roode Dooden Kop, Goudglid, Geeloker, Krijt, Mineraal Geel, Zwartsel en gemalen Potlood, witte en geele Zeep, geteerde en ongeteerde Visch Lijnen, Schoenmakersgaren, Koperdraad, Lak- en Pleetwerken, [illegible] Patent Olie, Dragon en Wijn-Azijn en meer andere *GOEDEREN*.

Nog in Voorraad:

Kelders GENEVER, dito in kruiken, ROODE-, MADERA-, MALAGA- en PORT à PORT WIJNEN, diverse [illegible] RHIJN- en FRANSCHE WIJNEN, [illegible] in kruiken, PORTER bij het dozijn, diverse LIKEUREN in heele- en halve fleschen, SELTSERWATER in manden, BROOD-SUIKER, *CURAÇOSCHE* SIGAREN, PLANTAADJE-GEREEDSCHAPPEN, NEGER-DUFFELS, TAFEL- en SCHEERMESSEN, enz.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het Nederlandsch Kofschip Adolph Frederik, Kapt. G. Zwanenburg. — Adres bij J. L. Gellée.

Het Nederlandsch Kofschip Remke, Kapt. G. R. Glim. — Adres bij Leijsner en Schaffer.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip de Jonge Lodewijk Anthonie, Kapt. R. Tjebbes. — Adres bij C. J. Leijsner. — Sluit 8 November.

Het gekoperd tweedeks Brikschip Aurora, Kapt. J. A. de Lang. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Maria Frederica, Kapt. Klaas Boeles de Weerd. — Adres bij Gebroeders Rems.

Het gekoperd Schooner Brikschip van Speijk, Kapt D. Visser. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 30 November e. k.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Harmonie, Kapt. Bay Jansen. — Adres bij J. F. Fraurep. — Sluit 15 November e. k.

Het Nederlandsch Kofschip de Koophandel, Kapt. C. E. Hoeksma. — Adres bij Van Weel en de Hart. — Sluit 27 October.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Surinamie, Kapt. R. van der Meij. — Adres bij J. L. Gellée. Sluit 15 November e. k.

Het Schooner Kofschip Koning Willem, Kapt. L. H. Singer. — Adres bij L. D. J. van Blomdal.

Ter Drukkerij van Fuchs & Campbell.